

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 13 ianuarie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2017, declarat de inculpatul

*Cojocaru Dima XXXXX, născut la
XX XXXX XXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-nul
XXXXX, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat
prin:*

*1) sentința Judecătoriei Edineț din 10.03.2015, în
baza art. 264 alin. (1) Cod penal la 220 ore muncă
neremunerată în folosul comunității.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 26.07.2016 – 13.01.2017,
instanța de apel: 03.02.2017 – 20.12.2017,
instanța de recurs: 27.02.2018 – 04.04.2018.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 13 ianuarie 2017, Cojocaru Dima a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 12 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 13.01.2017, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv și la domiciliu de la 07.01.2016 până la 03.10.2016.

A fost respinsă ca neîntemeiată cererea acuzării privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei în mărime de 1620 lei și pentru escortarea acestuia în ședințele de judecată în sumă de 1677,60 lei.

2. Instanța de fond a constatat că în noaptea de 04 spre 05 ianuarie 2016, inculpatul Cojocaru D., aflându-se în gospodăria sa, și anume în holul casei sale, a inițiat un conflict cu Țîțanu A., intenționat aplicându-i ultimei multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului. În consecință, aceasta a decedat la data de 07.01.2016, orele 07.30, la Spitalul Raional Edineț. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 08 din 08.01.2016, decesul lui Țîțanu A., în vârstă de 43 ani, a survenit în rezultatul traumatismului abdominal închis, exprimat prin ruptura intestinului subțire suturat pe cale chirurgicală, care s-a complicat cu peritonită seroasă-purulentă totală, ce se confirmă prin datele examinării medico-legale a cadavrului și datelor documentelor medicale. Au fost depistate hemoragii în țesuturile moi ale abdomenului pe dreapta, în jejun, meziu și țesuturile moi adiacente pancreasului, luxație a dinților 1-2 bilateral la mandibular, amputarea traumatică a primilor dinți maxilari, echimoze la față și glanda mamară stângă. Vătămările corporale constatate au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent, posibil la data și în circumstanțele indicate în ordonanță, se califică ca grave, periculoase pentru viață, fiind în legătură cauzală cu decesul victimei.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că împins cu piciorul partea vătămată pentru a putea închide ușa. Peste 2 zile a aflat că aceasta a fost internată în spital, unde a decedat.

Martorul Cojocari I., concubina inculpatului, a relatat că Țîțanu V. a pus mâna pe picioarele ei, iar inculpatul l-a lovit pe acesta peste față. Țîțanu V. a plecat, iar soția lui, Țîțanu A., a rămas. Fiind în stare de ebrietate, aceasta a căzut jos, iar inculpatul a ridicat-o în picioare și a împins-o spre ușă, spunându-i să plece, după ce a mers la culcare. Declarațiile date în cadrul urmăririi penale le-a făcut fiind presată de polițiști pentru a spune adevărul, și anume că inculpatul i-a aplicat o lovitură victimei, însă acesta nu a lovit-o pe Țîțanu A., ci doar a apucat-o de umeri, deoarece căzuse jos. Inculpatul i-a aplicat lovituri lui Țîțanu V. și ei, însă pe Țîțanu A. nu a lovit-o. Nu cunoaște dacă victima a înnoptat la ei.

Totodată, vinovăția inculpatului rezultă și din declarațiile succesului părții vătămate Bortă M., că la 06.01.2016, în urma unui apel telefonic, s-a deplasat la Țîțanu A. Aceasta era în stare gravă, fiind culcată în pat și i-a spus că a fost agresată fizic de inculpat, confirmând în prezența medicului de familie și a vecinilor că la 04.01.2016, inculpatul a lovit-o cu picioarele în burtă. La 04.01.2016, a fost în vizită la victimă, aceasta era sănătoasă și nu s-a plâns de careva dureri sau conflicte cu soțul, precum și nu era în stare de ebrietate.

La fel, sunt pertinente declarațiile martorilor Cojocaru P., Prodan R., Cojocari E. și Cojocaru V., care au indicat că au vizitat-o pe Țîțanu A. în zilele de 05-06 ianuarie 2016 și acesta era în stare gravă, le-a comunicat că fiind în ospeție la vecinul său Cojocaru D., acesta a lovit-o cu picioarele în burtă.

Martorul Postolache A., medicul OMF XXXXX, a confirmat că la 06.01.2016, Țîțanu V. a făcut o chemare pentru soția sa și, deplasându-se acasă la

aceasta, a găsit-o într-o stare gravă. Ultima s-a plâns de dureri în burtă, survenite ca urmare a loviturilor aplicate de către inculpat.

Vinovăția inculpatului rezultă și din declarațiile lui Țîțanu V., soțul victimei, care a declarat că în seara zilei de 04.01.2016 au fost în ospeție la inculpat și au servit vin, apoi între ei s-a iscat un conflict din motiv că el a atins picioarele concubinei ultimului. Inculpatul i-a aplicat două lovituri și el a plecat imediat acasă, iar soția sa a rămas. Nu cunoaște când s-a întors aceasta, însă dimineața, soția sa era în stare gravă și i-a spus că inculpatul a lovit-o cu picioarele în burtă și spate.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 08 din 08.01.2016, decesul lui Țîțanu A. a survenit în rezultatul traumatismului abdominal închis, exprimat prin ruptura intestinului subțire suturat pe cale chirurgicală, care s-a complicat cu peritonită seroasă-purulentă totală, ce se confirmă cu datele examinării medico-legale a cadavrului și ale documentelor medicale. Au fost depistate hemoragii în țesuturile moi ale abdomenului pe dreapta, în jejun, meziu și țesuturile moi adiacente pancreasului, luxație a dinților 1-2 bilateral la mandibular, amputarea traumatică a primilor dinți maxila, echimoze la față și glanda mamară stângă. Vătămările corporale constatate au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent, posibil la data și circumstanțele indicate în ordonanță, se califică ca grave, periculoase pentru viață și sunt în legătură cauzală cu decesul lui Țîțanu A.

Conform raportului de expertiză în comisie nr. 161 din 12.07.2016, al Centrului de Medicină Legală de pe lângă Ministerul Sănătății, moartea lui Țîțanu A. a survenit în urma leziunilor grave, periculoase pentru viață, sub formă de traumatism închis al abdomenului cu lezarea intestinului subțire, primite posibil în circumstanțele cazului descrise în ordonanță or, potrivit concluziilor experților, aprecierea cu certitudine a orei și zilei cauzării traumelor este imposibilă, fiind stabilită cu aproximație data de 04-05 ianuarie 2016.

Astfel, concluziile expertului indicate în raportul de expertiză medico-legală nr. 08 din 08.01.2016, a cercetării cadavrului, și concluziile experților formulate în raportul de expertiză în comisie nr. 161 din 12.07.2016 al Centrului de Medicină Legală de pe lângă Ministerul Sănătății, în baza documentelor medicale a cadavrului lui Țîțanu A., atestă expres că cauza morții lui Țîțanu A. o constituie ruptura intestinului subțire, leziune care i-a fost cauzată posibil în circumstanțele indicate în ordonanța procurorului, potrivit căreia, loviturile au fost produse în noaptea de 04 spre 05 ianuarie 2016, sunt veridice.

În același timp, concluziile expertului formulate în raportul de expertiză nr. 88-D din 18.04.2016, efectuat în baza documentelor medicale pe numele cadavrului Țîțanu A., că ruptura intestinului subțire putea fi produsă prin acțiunea traumatică a unui corp dur, contondent la data de 02 sau 03.01.2016, adică cu 3-4 zile până la deces, sunt nefondate, acestea fiind combătute prin concluziile raportului de expertiză efectuat în comisie de către Centrul de Medicină Legală din care rezultă că medicina contemporană, în baza documentelor medicale prezentate, este în imposibilitate de a stabili cu atâta precizie (precum este indicat în raportul de expertiză nr. 88-D din data de 18.04.2016) data producerii leziunii sau rupturii intestinului subțire la victima decedată.

Mai mult, concluziile raportului de expertiză nr. 88-D din 18.04.2016, că trauma letală pentru victimă, și anume ruptura intestinului subțire ar fi fost produsă la data de 02-03 ianuarie 2016, au fost combătute și prin declarațiile succesorului părții vătămate Bortă M. care a confirmat că la 04.01.2016 a vizitat-o pe sora sa și aceasta era perfect sănătoasă, de careva dureri nu i s-a plâns. Nici soțul victimei, Țîțanu V., inculpatul și concubina acestuia nu au comunicat careva circumstanțe privitor la starea sănătății victimei în seara de 04.01.2016, aceștia indicând că toți împreună au stat la masă, au servit vin or, în cazul în care leziunea intestinului subțire ar fi deja existat la victimă în ziua de 04.01.2016, faptul dat, ținând cont de gravitatea și caracterul unei astfel de traume, ar fi fost observat de către cei din jur.

Totodată, lipsesc temeuri de a pune la îndoială declarațiile succesorului părții vătămate Bortă M., ale martorilor Cojocaru P., Cojocari E., Prodan R., Țîțanu V. și Postolache A. care, fiind audiați sub jurământ, au declarat că au auzit personal de la victimă că anume inculpatul a lovit-o în burtă în seara de 04.01.2016, declarațiile date de aceștia în ședința de judecată fiind similare celor făcute în cadrul urmăririi penale, fiind consecvente și în coroborare, urmând a fi puse la baza sentinței de condamnare.

Afirmațiile apărării, susținute inclusiv prin declarațiile martorilor Calamaru V., Sanduleac V., Țîțanu V., Lungu V., Pînzaru A., Ghețu V. și Țîțanu M. care au indicat că nu cunosc careva circumstanțe referitor la decesul victimei, fiind posibil ca aceasta să fi fost bătută în seara de 04.01.2016 de către soțul ei, Țîțanu V., sunt declarative, reprezentând poziția subiectivă a fiecărui martor al apărării în parte, lipsind probe concrete care ar confirma poziția acestora.

Declarațiile martorilor apărării precum că victima ar fi fost bătută de soțul său, însă, de frica acestuia, ar fi indicat că inculpatul a lovit-o, sunt nefondate, în ședința de judecată fiind stabilit, din declarațiile martorilor audiați, că atunci când victima a indicat că inculpatul a bătut-o, soțul său nu se afla în casă, fiind plecat să cheme medicul, ulterior, mergând la primărie pentru a denunța faptul că el și soția sa au fost bătuți de către inculpat, ce se confirmă prin plângerea acestuia. Versiunea apărării că anume Țîțanu V. ar fi bătut-o pe Țîțanu A. este neîntemeiată or, succesorul părții vătămate a indicat că în ziua de 04.01.2016, a vizitat-o pe sora sa, iar aceasta nu a invocat careva conflicte cu soțul său. Totodată, inculpatul și concubina acestuia, fiind împreună cu victima și soțul acesteia în seara de 04.01.2016 nu au indicat la careva relații ostile între soții Țîțanu, înaintând doar versiunea că posibil, loviturile, inclusiv lovitura în burtă care s-a dovedit a fi letală pentru victimă, i le-ar fi aplicat soțul acesteia.

Mai mult, alegațiile apărării că victima în mod regulat era abuzată fizic de către soțul său, iar loviturile din seara de 04.01.2016 ar fi fost aplicate de ultimul sunt pur declarative or, martorii apărării au indicat doar că presupun existența violenței fizice în familia Țîțanu, fapt care îl cunosc din auzite, nefiind prezentate careva probe în acest sens. Totodată, martorii Postolache A. și Cojocari E. au confirmat că anterior i-au acordat ajutor medical victimei, însă acesta era legat nemijlocit de consumul de alcool de care făcea abuz ultima.

Astfel, în seara de 04.01.2016, conflictul a apărut între Țîțanu V. și inculpat, fapt ce nu a fost negat de ultimul, iar martorii Cojocari I. și Țîțanu V. au indicat că inculpatul a avut un comportament violent și i-a aplicat lovituri corporale atât lui

Țîțanu V., cât și concubinei sale, Cojocari I., circumstanțe confirmate prin rezultatele rapoartelor de expertiză prin care la ultimii s-au constatat vătămări corporale neînsemnate.

Contrar declarațiilor inculpatului și concubinei acestuia, a fost stabilit că inculpatul, în seara de 04.01.2016 i-a aplicat nemijlocit lovituri corporale și lui Țîțanu A. Afirmațiile acestuia că doar ar fi alungat-o pe victimă din casă, recunoscând că ar fi luat-o de braț și împins-o spre ușă, observând că aceasta și-a satisfăcut necesitățile fiziologice, sunt irelevante, fiind făcute cu scopul evitării răspunderii penale. Or, în cadrul urmăririi penale, concubina inculpatului a invocat comportamentul violent al acestuia și în privința victimei, și anume că ultimul i-ar fi aplicat o lovitură lui Țîțanu A., ulterior, schimbându-și declarațiile și indicând doar că inculpatul ar fi apucat-o de mână și ar fi scos-o afară din cameră.

Astfel, declarațiile martorului Cojocari I. au fost coordonate cu inculpatul pentru a confirma poziția acestuia prin care pledează nevinovat, în scopul evitării răspunderii penale.

Totodată, faptul că victima și-a satisfăcut necesitățile fiziologice în casa inculpatului este o consecință directă a loviturilor aplicate, care au avut drept consecință lezarea intestinului subțire - traumă calificată ca fiind gravă, periculoasă pentru viață, care a cauzat ulterior decesul victimei.

Versiunea apărării precum că posibil, victima ar fi plecat acasă în acea seară, unde ar fi fost bătută de către soțul său, apoi s-ar fi întors înapoi în casa inculpatului unde ar fi înnoptat, nu corespunde adevărului or, însuși concubina inculpatului Cojocari I. a menționat că nu poate confirma dacă victima a plecat în acea seară acasă, indicând că probabil aceasta ar fi înnoptat la ei în casă, iar inculpatul a declarat că a alungat-o pe victimă din odaie, însă nu a putut confirma dacă ultima a părăsit casa sau nu, deoarece a plecat la culcare, spunându-i concubinei s-o scoată din casă. Mai mult, martorul Cojocari I. a comunicat că în dimineața zilei de 05 ianuarie 2016 a văzut-o pe Țîțanu A. pe pragul casei sale, îmbrăcată în aceleași haine în care fusese și noaptea trecută. Astfel, contrar poziției apărării, Țîțanu A., în noaptea de 04 spre 05 ianuarie 2016 a înnoptat în casa inculpatului, iar loviturile depistate la ultima prin raportul de expertiză efectuat, au fost primite în seara de 04 spre 05 ianuarie 2016 anume de la inculpat și sunt în legătură directă cu decesul acesteia, survenit la data de 07.01.2016.

Afirmația inculpatului că i-a aplicat doar două lovituri cu pumnul peste față soțului victimei, iar pe Țîțanu A. nu a atins-o, negând acuzațiile că ar fi lovit puternic cu pumnii și picioarele partea vătămată, astfel încât să-i provoace vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, este declarativă, fiind stabilit că în noaptea de 04.01.2016 spre 05.01.2015, inculpatul, aflându-se în gospodăria sa, și anume în holul casei sale, a inițiat un conflict cu Țîțanu A., intenționat aplicându-i ultimei multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, în consecință aceasta a decedat la data de 07.01.2016. Astfel, versiunea inculpatului cu privire la neaplicarea victimei a multiplelor lovituri corporale cu pumnii și picioarele peste față, nu și-a găsit confirmare, fiind o simplă afirmare.

Prin urmare, poziția inculpatului, susținută de martorii apărării Țîțanu M., Ghețu V., Cebanu E., Pînzaru A., Țîțanu V., Calamaru V. și Calamar V. că vătămrile corporale la partea vătămată puteau să survină în urma maltratării

acesteia de către soțul său, au fost combătute prin declarațiile succesorului părții vătămate Bortă M., ale martorilor Cojocaru P., Prodan R. și Cojocari E., care au descris starea în care au găsit-o pe Țîțanu A., fiind confirmat și de lucrătorii serviciului de urgență Corobov I. și Iachimova T., că aceasta era în pat și practic fără cunoștință, repetând că suferă dureri insuportabile în urma loviturilor aplicate de inculpat.

Nu sunt pertinente nici afirmațiile apărării că victima era bătută, în mod regulat, de către soțul ei Țîțanu V. or, martorii cunosc aceste lucruri din auzite, nefiind prezentate careva probe care ar confirma faptele.

La fel, declarațiile martorilor apărării Pînzaru A. și Lungu V. că personal au văzut, cu mulți ani în urmă, că Țîțanu V. ar fi lovit-o pe soția sa, sunt irelevante.

Or, fiind stabilită lipsa probelor în susținerea poziției privind maltrătarile regulate aduse victimei din partea soțului său, sunt nepertinente și declarative afirmațiile apărării că victima, fiind grav bolnavă, ar fi indicat că inculpatul i-a aplicat lovituri, din motiv că se temea de soțul său. Mai mult, anume soțul victimei a solicitat acordarea ajutorului medical victimei și a mers la primărie unde a comunicat faptul maltratării la care a fost supus el și soția sa la data de 04.01.2016 din partea inculpatului, depunând și o plângere la poliție pe faptul dat.

Argumentele apărării invocate în susținerea faptului că victima ducea un mod de viață anormal, caracterizând-o din punct de vedere negativ, că aceasta consuma abuziv băuturi spirtoase, fiind practic mereu în stare de ebrietate, nu constituie o circumstanță care să atenueze sau să libereze inculpatul de răspundere penală. Mai mult, inculpatul confirmând că victima consuma băuturi spirtoase și avea o stare a sănătății precară, aplicându-i lovituri corporale acesteia, era în stare și trebuia să prevadă consecințele unor asemenea lovituri pentru victimă și care au dus nemijlocit la decesul ultimei.

În același timp, înregistrarea audio prezentată de inculpat pe suport material CD-R 700 MB, efectuată de pe propriul său telefon mobil și stenograma înregistrărilor discuției acestuia cu Cojocaru P. și Prodan R., prin care ultimii, fiind în stare de ebrietate, menționează că nu cred că inculpatul ar fi bătut-o pe Țîțanu A., iar vinovat ar fi soțul acesteia, potrivit art. 95 Cod de procedură penală nu poate fi reținută ca probă admisibilă, fiind obținută cu încălcarea prevederilor art. 94 alin. (1) pct. 4) și 6) Cod de procedură penală, fiind inadmisibilă și neavând forță probantă.

Mai mult, Cojocaru P. și Prodan R., fiind audiați în calitate de martori în ședința de judecată, au oferit declarații total diferite celor din înregistrarea audio prezentată, anume acestea urmând a fi reținute ca fiind veridice și legal obținute și puse la baza sentinței de condamnare.

Totodată, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat este apreciată ca o metodă de apărare, de eschivare de la răspunderea penală și un drept de a nu se autoincrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO or, persoana care pe tot parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu pot fi calificate ca circumstanțe agravante la stabilirea pedepsei penale, deoarece este un drept al său, iar nevinovăția lui trebuie dovedită de către acuzatorul de stat prin probe.

Astfel, în baza probelor administrate, examinate prin prisma art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța a constatat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului și i-a încadrat acțiunile în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei.

Instanța a statuat că în acțiunile inculpatului se regăsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, fiind atestată atât fapta prejudiciabilă - aplicarea de către inculpat a multiplelor lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului victimei, cât și consecințele negative, manifestate prin vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, care au dus la producerea unor urmări prejudiciabile și mai grave - decesul victimei, fiind probată legătura de cauzalitate dintre acțiunile inculpatului și decesul victimei prin rapoartele de expertiză medico-legală, inclusiv raportul de expertiză efectuat în comisie, coroborate cu celelalte probe ale cauzei penale.

La fel, a fost stabilită și latura subiectivă în acțiunile inculpatului sub formă de intenție directă la cauzarea vătămărilor corporale grave victimei, iar survenirea urmărilor prejudiciabile ca consecință a acțiunilor sale - moartea victimei, el nu le-a dorit și nu le-a prevăzut, manifestând imprudență față de urmările prejudiciabile survenite, decesul victimei or, inculpatul nu a manifestat intenția de a o omorî.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 19 Cod penal, a fost stabilită intenția directă a inculpatului la săvârșirea infracțiunii incriminate.

Totodată, circumstanțele constatate combat afirmațiile apărării că în acțiunile inculpatului nu se regăsește latura subiectivă și obiectivă a infracțiunii de vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, care sunt periculoase pentru viață și care au provocat decesul victimei.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că acesta a comis o infracțiune deosebit de gravă, se caracterizează satisfăcător, nu este la prima abatere de la lege, are la întreținere doi copii minori, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, că nu au fost înaintate pretenții de ordin material și moral, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă doar prin izolare de societate.

3. Avocatul Patriții Miron a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că nu au fost administrate suficiente probe întru confirmarea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

În cadrul urmăririi penale și în instanța de fond inculpatul nu a recunoscut vina, nevinovăția acestuia fiind probată prin declarațiile depuse de 11 martori ai apărării, din care rezultă probabilitatea ca vătămările corporale ale victimei să survină în urma maltratării acesteia de către soțul său.

Instanța de fond neîntemeiat a considerat aceste declarații ca fiind nepertinente cazului.

Or, martorii apărării au confirmat modul anormal de viață al victimei, caracterizând-o din punct de vedere negativ, indicând că aceasta consuma abuziv alcool, fiind practic mereu în stare de ebrietate.

Totodată, nevinovăția inculpatului a fost dovedită și prin declarațiile martorilor acuzării puse la baza sentinței.

Instanța de fond a examinat unilateral probele administrate, acordând prioritate probelor acuzării, fiind ignorate cele prezentate de apărare.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2017, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului care se confirmă prin probele administrate, acțiunile acestuia fiind corect încadrate de instanța de fond în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei.

Declarațiile inculpatului au fost verificate în raport cu celelalte probe, care după conținutul lor probant prevalează declarațiilor lui, aceste probe corect fiind puse la baza sentinței de condamnare.

Alegațiile apărării că nu a fost dovedită vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate sunt nefondate, fiind constatat că probele administrate au demonstrat contrariul.

Afirmațiile inculpatului prin care nu recunoaște vina sunt apreciate ca o tendință de apărare pentru a evita răspunderea penală și de a nu se autoincrimina.

Astfel, instanța de fond a stabilit cert vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate prin ansamblul de probe administrate, și anume:

procesul-verbal de autosesizare din 07.01.2016 pe faptul decesului lui Țîțanu A., decedat în Spitalul Raional Edineț la data de 07.01.2016, urmare a loviturilor aplicate de Cojocaru D. la data de 04.01.2016;

informația telefonică SR Edineț din 06.01.2016, ora 12.35 prin care Inspectoratul de Poliție Edineț a fost anunțat de către Spitalul Raional Edineț, despre faptul internării pacientei Țîțanu A. cu traumatisme survenite în urma bătăii;

plângerea lui Țîțanu V. din 04.01.2016 prin care solicită să fie luate măsuri în privința lui Cojocaru D., care la data de 04.01.2016 i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele lui și soției sale, Țîțanu A.;

procesul-verbal de cercetare la fața locului și tabelul foto din 07.01.2016, cercetării fiind supusă gospodăria lui Cojocari G. unde, într-o odaie a casei de locuit, au fost depistate pe mânerul stâng al unui fotoliu o pată de culoare brună, asemănătoare cu sângele, tot în acea odaie, lângă fotoliu, sub masă au fost observate mai multe pete mici, de culoare brună, asemănătoare cu sângele. De la fața locului au fost ridicate 3 frotiuri cu substanță de culoare brună-cenușie, asemănătoare cu sânge;

procesul-verbal de cercetare la fața locului și tabelul foto din 07.01.2016, cercetării fiind supusă gospodăria lui Țîțanu V.;

cererea lui Bortă M. din 07.01.2016, prin care solicită a fi recunoscută în calitate de succesori al victimei Țîțanu A.;

raportul de expertiză medico-legală nr. 15 din 08.01.2016, prin care la Cojocari I. s-au constatat echimoze la față produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur, contondent, posibil la data și în circumstanțele cazului (loviturilor primite de la concubin la data de 04.01.2016) și care se califică drept vătămare corporală neînsemnată;

raportul de expertiză medico-legală nr. 16 din 08.01.2016, conform cărui la Țițanu V. s-au constatat echimoze la față produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur, contondent, posibil la data și în circumstanțele cazului (loviturilor primite de la vecin la data de 04.01.2016, orele 23.00) și care se califică drept vătămare corporală neînsemnată;

raportul de expertiză medico-legală nr. 08 din 08.01.2016 prin care s-a examinat cadavrul lui Țițanu A., concluzionându-se că decesul acesteia a survenit în rezultatul traumatismului abdominal închis, exprimat prin ruptura intestinului subțire suturat pe cale chirurgicală, care s-a complicat cu peritonită seroasă-purulentă totală, ce se confirmă cu datele examinării medico-legale a cadavrului, datelor documentelor medicale. La fel, au fost depistate hemoragii în țesuturile moi ale abdomenului dreapta, în jejun, meziu și țesuturile moi adiacente pancreasului, luxație a dinților 1-2 bilateral la mandibulă, amputarea traumatică a primilor dinți la maxilă, echimoze la față și glanda mamară stângă. Vătămrile corporale descrise au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent, posibil la data și în circumstanțele indicate în ordonanță, se califică ca grave, periculoase pentru viață, fiind în legătură cauzală cu decesul lui Țițanu A.;

procesul-verbal de colectare a mostrelor biologice ale lui Cojocaru D., Cojocari I. și Țițanu V. din 12.01.2016;

raportul de expertiză medico-legală nr. 41 din 10.02.2016 în care se constată că sângele cadavrului lui Țițanu A. se referă la grupa B-alfa /B(III) antigenul „H” asociat. Sângele lui Cojocaru D., Cojocari I. și Țițanu V. este unigrup în sistemul AB0 și se referă la grupa O-alfa, beta /O(1)/. În fragmentele din petele unui tampon (m/ob.1) și de pe fragmentul de hârtie în care a fost învelit tamponul (m/ob.2) a fost depistat sânge de origine umană, la determinarea apartenenței de grup a fost constatat antigenul „H” provenit de la o persoană cu grupa de sânge O-alfa, beta ce nu exclude provenirea de la Cojocaru D., Cojocari I. și Țițanu V., dar nu de la decedata Țițanu A. În fragmentele celorlalte tampoane au fost depistate urme slabe de sânge, apartenența de specie a cărui nu a fost stabilită din cauza insuficienței proteinelor în maceratele din ele;

raportul de expertiză medico-legală nr. 88-D din 20.04.2016 efectuat în baza documentelor medicale pe numele cadavrului Țițanu A. (decedată la data de 07.01.2016), din care rezultă că anume ruptura intestinului subțire putea fi produsă prin acțiunea traumatică a unui corp dur, contondent la data de 02 sau 03.01.2016, adică cu 3-4 zile până la deces, care se califică ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață;

raportul de expertiză medico-legală nr. 161 din 12.07.2016, efectuat de către Centrul de Medicină Legală de pe lângă MS al RM, în baza documentelor medicale ale cadavrului lui Țițanu A., prin care s-a concluzionat că moartea acesteia a survenit în urma leziunilor grave, periculoase pentru viață, sub formă de traumatism închis al abdomenului cu lezarea intestinului subțire, complicat cu

peritonită fibro-purulentă totală, nefroncroză, CID-sindrom, ce se confirmă prin datele clinice, rezultatele necropsiei medico-legale a cadavrului și investigațiilor histologice ale materialului necrotic. Traumatismul închis al abdomenului a fost produs prin lovire cu un obiect dur contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță. Între traumatismul abdominal închis și deces se atestă corelația directă de cauzalitate. Totodată, la materialele cauzei penale nu sunt indicate alte circumstanțe, atât până, cât și după 04.01.2014, în care ar fi fost posibilă lezarea intestinului subțire a lui Țițanu A. La Țițanu A. au fost depistate și alte leziuni corporale: amputarea traumatică a primilor dinți ai maxilei; luxația traumatică a dinților 1-2 bilateral ai mandibulei; pe obrazul drept, centrul bărbiei și glanda mamară stângă, echimoze de formă oval-neregulată cu dimensiuni 2,5 x 2 cm., 3 x 2,2 cm., 4 x 2 cm., de culoare albastrui-violacee. Potrivit concluziei, medicina legală contemporană nu dispune de metode de cercetare care ar permite determinarea exactă a timpului producerii leziunilor corporale. Mai mult, a fost stabilit că aceste leziuni corporale au fost produse într-un interval de timp relativ scurt, posibil în timpul și în circumstanțele indicate în ordonanță, se califică ca vătămare corporală ușoară. Potrivit caracterului și localizării diverse a leziunilor corporale depistate la Țițanu A., se afirmă cu certitudine că, ele nu sunt caracteristice pentru a fi produse prin automutilare sau la cădere de pe suport propriu. La investigarea toxicologică a mostrei de sânge, recoltată de la cadavru, alcool etilic nu s-a depistat;

declarațiile succesorului părții vătămate Bortă M. din 08.09.2016;

declarațiile martorului Cojocari I. din 08.09.2016;

declarațiile martorului Cojocaru P. din 08.09.2016;

declarațiile martorului Prodan R. din 08.09.2016;

declarațiile martorului Țițanu V. din 08.09.2016;

declarațiile martorului Cojocari E. din 03.10.2016;

declarațiile martorului Coroba I. din 17.10.2016;

declarațiile martorului Spînu M. din 17.10.2016;

declarațiile martorului Postolache A. din 17.10.2016;

declarațiile martorului Iachimova T. din 17.10.2016.

Afirmațiile apărării că victima, în mod regulat, a fost abuzată fizic de soțul său, iar loviturile din 04.01.2016 ar fi fost aplicate de acesta sau că martorii apărării au indicat că presupun existența violenței în familia Țițanu, faptul dat fiindu-le cunoscut din auzite, nu sunt relevante, nefiind prezentate probe în acest sens. Mai mult, martorii Postolache A. și Cojocari E. au declarat că anterior i-au acordat ajutor medical victimei, însă acesta era legat nemijlocit de consumul de alcool de care făcea abuz aceasta.

Or, vinovăția inculpatului se demonstrează prin declarațiile succesorului părții vătămate Bortă M., ale martorilor Cojocaru P., Cojocari E., Prodan R., Țițanu V. și Postolache A. care au confirmat că victima a indicat că la 04.01.2016 inculpatul i-a aplicat lovituri cu picioarele în regiunea abdomenului, declarații care au fost verificate prin citire în instanța de apel, lipsind temeuri de a pune la îndoială veridicitatea acestora.

În același timp, instanța de fond corect a apreciat ca fiind irelevante declarațiile martorilor apărării Calmaru V., Sanduleac V., Țițanu V., Lungu V.,

Pînzaru A., Ghețu V. și Țîțanu M., acestea reprezentând poziția subiectivă a fiecărui martor, lipsind date concrete ce le-ar proba.

Prin urmare, motivele invocate în apelul declarat sunt nefondate, apelul urmând a fi respins.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond corect a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei, de urmările prejudiciabile și motivul săvârșirii infracțiunii, de persoana inculpatului, corect aplicându-i o pedeapsă privativă de libertate.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a invocat că apelul a fost examinat superficial, fiindu-i încălcate drepturile, inclusiv dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil, prevăzut de normele Codului de procedură penală și de convențiile internaționale.

Instanța de apel a ignorat declarațiile martorilor apărării Cojocari I., Calamar V., Sanduleac V., Calamari V., Dragulean V., Țîțanu V., Lungu V., Pînzaru A., Cebanu E., Ghețu V., Țîțanu M., făcute sub jurământ, prin ce i-a fost încălcat dreptul la apărare și principiul egalității părților în procesul judiciar.

Mai mult, instanța de apel, apreciind declarațiile martorilor ca fiind veridice, nu le-a verificat în ședința de judecată și nu a audiat înregistrările declarațiilor, prin ce i s-au încălcat drepturile procedurale.

Totodată, declarațiile unor martori au fost denaturate, iar pentru stabilirea adevărului este necesară dispunerea examinării obiective, depline și multilaterale a cauzei, în cadrul rejudecării cauzei cu dispunerea audierii suplimentare a martorilor acuzării.

În drept, recursul este fondat pe *art. 427* Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că în recursul ordinar declarat, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Rezultă, că recursul ordinar nu îndeplinește cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al

inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile succesului părții vătămate Bortă M., ale martorilor Cojocari I. – date în cadrul urmăririi penale, Cojocaru P., Prodan R., Țîțanu V., Cojocari E., Corobov I., Spînu M., Cojocaru V., Postolache A. și Iachimova T., procesele-verbale de cercetare la fața locului și tabelul foto din 07.01.2016, raportul de expertiză medico-legală nr. 08 din 08.01.2016 prin care s-a examinat cadavrul lui Țîțanu A., concluzionându-se că decesul acesteia a survenit în rezultatul traumatismul abdominal închis, exprimat prin ruptura intestinului subțire suturat pe cale chirurgicală, care s-a complicat cu peritonită seroasă-purulentă totală, ce se confirmă cu datele examinării medico-legale a cadavrului, datelor documentelor medicale, la fel au fost depistate hemoragii în țesuturile moi ale abdomenului dreapta, în jejun, meziu și țesuturile moi adiacente pancreasului, luxație a dinților 1-2 bilateral la mandibulă, amputarea traumatică a primilor dinți la maxilă, echimoze la față și glanda mamară stângă, vătămarile corporale descrise au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent, posibil la data și în circumstanțele indicate în ordonanță, se califică ca grave, periculoase pentru viață, fiind în legătură cauzală cu decesul lui Țîțanu A., raportul de expertiză medico-legală nr. 161 din 12.07.2016, efectuat de către Centrul de Medicină Legală de pe lângă MS al RM, în baza documentelor medicale ale cadavrului lui Țîțanu A., prin care s-a concluzionat că moartea lui Țîțanu A. a survenit în urma leziunilor grave, periculoase pentru viață, sub formă de traumatism închis al abdomenului cu lezarea intestinului subțire, complicat cu peritonită fibro-purulentă totală, nefroncroză, CID-sindrom, ce se confirmă prin datele clinice, rezultatele necropsiei medico-legale a cadavrului și investigațiilor histologice ale materialului necrotic, traumatismul închis al abdomenului a fost

produs prin lovire cu obiect dur contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, între traumatismul abdominal închis și deces se atestă corelația directă de cauzalitate, la materialele cauzei penale nu sunt indicate alte circumstanțe, atât până, cât și după 04.01.2014 în care ar fi fost posibilă lezarea intestinului subțire a lui Țițanu A., potrivit caracterului și localizării diverse a leziunilor corporale depistate la Țițanu A., ele nu sunt caracteristice pentru a fi produse prin automutilare sau la cădere de pe suport propriu, la investigarea toxicologică a mostrei de sânge, recoltată de la cadavru, alcool etilic nu s-a depistat, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele de fond și de apel indicând detaliat motivele pentru care au respins dovezile și versiunile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor din apelul de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând elocvent prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (4) Cod penal (*pct. 2.- 5. din decizie*).

Totodată, pedeapsa a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 1., 2. și 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele judecătorești au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Dar, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel

pe care îl propune inculpatul, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Cojocaru Dima XXXXX, împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 13 ianuarie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2017, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 aprilie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco